

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Til hr. Tom Behnke: Det kan da godt være, man kan finde én eller tre eller måske oven i købet en håndfuld virksomheder, som har en medarbejder, som siger: Jeg vil gerne på efterløn. Men det ændrer jo ikke ved det store billede, det brede billede, der hedder, at virksomhederne ikke ansætter ældre medarbejdere, men fyrer ældre medarbejdere og dermed skaber en situation, hvor de ældre faktisk ikke har nogen muligheder for et reelt valg.

Selv om der er en håndfuld – Grundfos er nævnt og måske også andre – skal det jo ikke ændre ved det samlede billede. Det ville simpelt hen være, at en lille flue skyggede for hele synsfeltet, og det synes jeg faktisk ville være utrolig skadeligt for det samlede billede af, hvordan det her arbejdsmarked virker. Det virker desværre for hårdt, for udstødende, for kasserende i forhold til gedigne medarbejdere, som gerne ville være på arbejdsmarkedet noget længere. Det synes jeg er synd, og det er det, jeg synes er en kolossal politisk udfordring for det her Folketing at tage op.

Formanden:

Da vi kører skoleridt, er det hr. Aage Frandsen som ordfører for forslagsstillerne, og så er der i anden omgang anmeldt hr. Ole Vagn Christensen og hr. Bendt Bendtsen.

Aage Frandsen (SF):

Da vi anmodede om denne forespørgsel, var det på et tidspunkt, hvor der stadig væk var diskussion om efterlønsordninger, om de nu kunne holde eller ikke kunne holde. Det, vi var interesseret i ved den lejlighed, var selvfølgelig for det første at få sikret, at der ikke skete en forringelse af efterlønsordningen, og for det andet – og som det væsentligste – at få diskussionen drejet i en anden retning, nemlig hen på spørgsmålet om det, som nogle kalder seniorpolitik, og som jeg har udtrykt sådan, at man sikrer, at folk kan få livets tredje alder på en ordentlig måde, få nogle valgmuligheder.

Jeg mener også, diskussionen har været sådan, at vi primært har interesseret os for det, som drejer sig om, hvordan vi kan give folk nogle valgmuligheder, hvordan vi kan give dem muligheder for at være på arbejdsmarkedet, og det mener jeg i hvert fald er det positive i denne her forbindelse.

Vi undgik altså heller ikke – hvad man nok heller ikke kunne regne med at vi kunne undgå

– at nogle ville sige, at problemet sådan set ikke er, at arbejdsmarkedet skal være bedre – jo, det er det måske nok – men problemet er, at det er for godt at gå ud af arbejdsmarkedet. I den forbindelse kan jeg altså have svært ved at forstå, at man taler om problemet med de dér 120.000, der er på efterløn, og 50.000 på overgangsydelse – sammenholdt med, at der er 230.000–240.000, der er arbejdsløse, og der er en hel del i forskellige jobtilbudsordninger. Hvad var alternativet for de mennesker?

Og når hr. Tom Behnke siger, at der er nogle, der bliver presset ud af arbejdsmarkedet, vil jeg sige, at den dag man kan se en annonce, hvor der står: 55-årig med erfaring søges, og der er virkelig mange af den slags annoncer, så kan man sige, at det tyder på, at der åbenbart er ved at være mangel på den arbejdskraft. Jeg har ikke set den annonce endnu. Det kan godt være, det er, fordi jeg ikke har kigget efter den, fordi jeg ikke selv føler mig som arbejdsløs, men det kunne jo være, jeg ville have interesse i den på et tidspunkt.

Og derfor også spørgsmålet: Hvad er det for nogle mennesker, der tager efterlønsordningen? Ja, der er nogle, som ikke er arbejdsløse, men en meget stor gruppe af dem, der tager efterlønsordningen, det er dem, der enten er arbejdsløse eller føler, at de bliver truet af arbejdsløshed i løbet af kort tid, og det er ikke primært, fordi de presses ud af deres kolleger, det er, fordi arbejdsgiveren ikke vil have dem. Og derfor er det en helt forfejlet diskussion i forhold til virkelighedens verden at sige, at det er efterlønsordningen, der er specielt god. Det er en meget stor nedgang i indkomst, de pågældende mennesker skal have, hvis de skal vælge at gå på efterløn.

Med hensyn til det, som ministeren har sagt, vil jeg godt sige, at når ministeren lægger op til, at man vil forhandle med arbejdsmarkedets parter, så betragter vi det selvfølgelig som meget positivt. Det er også glimrende, at arbejdsministeren vil invitere en række mennesker inklusive de virksomheder, som er positive i den her sammenhæng, for så kan det være, at der er andre virksomheder, der lægger mærke til, at de ikke bliver inviteret.

Med hensyn til, om det kun er dem, der er nedslidt, der skulle have adgang til efterløn, så er ordet nedslidning på arbejdsmarkedet ikke bare et entydigt begreb, som vi kender fra vores bedsteforældres og vore forældres tid. Der er masser af mennesker, der i dag er forholdsvis hurtigt nedslidt på anden måde end fysisk.